

Sygnatura akt I C 285/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 28 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Karolina Krzemińska

Protokolant: Paulina Poręba

po rozpoznaniu w dniu 13.12.2016r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w K.

przeciwko (...) na (...) (...) z siedzibą w B.

o zapłatę kwoty 3.961,80 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) na (...) (...) z siedzibą w B. na rzecz strony powodowej kwotę 3.961,80 zł (trzy tysiące dziewięćset sześćdziesiąt jeden złotych osiemdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.10.2014r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 1.700 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

III. nakazuje ściągnąć od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze kwotę 1.025,15 zł tytułem brakujących kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Sp. z o.o. w K. wystąpiła z powództwem przeciwko (...) na (...) (...) w B. domagając się zasądzenia kwoty 3.961,80 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwot: 779,71 zł, 1037,25 zł, 896,04zł i 1.126,15 zł – od dnia 01.10.2014r. oraz od kwot 14,06 zł i 108,59 zł – od dnia wytoczenia powództwa, wszystkie do dnia zapłaty a także zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że na mocy umowy sprzedaży energii elektrycznej z dnia 15.06.2012r. zawartej ze stroną pozwaną dostarczała energię elektryczną do lokalu położonego w B. (...), za którą strona pozwana winna była zapłacić. Za dostarczoną energię i usługi dystrybucyjne strona powodowa wystawiła 4 faktury vat szczegółowo opisane w pozwie na kwoty: 1.689,88 zł (z której dochodzi jedynie kwoty 779,71 zł), zł, 1037,25 zł, 896,04 zł, 1126,15 zł oraz dwie noty odsetkowe na kwoty 14,06 zł i 108,59 zł, składające się na łączne zadłużenie w wysokości 3.961,80 zł. Powódka domaga się odsetek od kwot z faktur vat począwszy od dnia następnego po terminie ich płatności za wyjątkiem kwot, co do których powódka skapitalizowała odsetki i wystawiła notę odsetkową. Strona pozwana pismami z dnia 14.08.2014r. i 18.08.2014r. złożyła u powódki reklamację w zakresie wysokości należności wynikających z faktur z dni 26.06.2014r. i 25.07.2014r. podnosząc brak rzeczywistych wskazań zużycia energii elektrycznej. W odpowiedzi storna powodowa zleciła wykonanie sprawdzenia liczników, które w konsekwencji nie zostało wykonane z uwagi na brak dostępu do urządzenia pomiarowego. Strona powodowa wzywała pozwaną do dobrowolnej zapłaty należności jednak bezskutecznie.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu przyznała fakt zawarcia umowy z 2012r. Wskazała jednak, że strona powodowa w dniu 25.08.2014r. zawarła z pozwaną jednostronnie kolejną umowę kompleksową o której pozwana dowiedziała się w Biurze Obsługi Klienta w lutym 2015r. i której treści do dnia dzisiejszego nie otrzymała. Strona pozwana w dniu 04.06.2014r. złożyła zgłoszenie reklamacyjne dotyczące wielkości zużycia energii elektrycznej oraz funkcjonowania układu pomiarowo – rozliczeniowego żądając jego sprawdzenia a nadto dokonania badania laboratoryjnego licznika. Strona powodowa nie rozpatrzyła reklamacji w przewidzianym terminie 14 dni, dlatego należy uznać, iż reklamację tą uznała. Strona pozwana wzywała powódkę do usunięcia naruszeń prawa, ta jednak wystawiała kolejne faktury wskazujące zużycie energii rażąco odbiegające od stanu faktycznego i nie dokonała korekty faktur. Strona pozwana zaprzeczyła również temu, aby powódka nie miała dostępu do urządzenia pomiarowego oraz temu, że pozwana „nie dopuszczała” pracowników powódki do tego urządzenia w celu przeprowadzenia jego kontroli. Wskazała, że wielokrotnie informowała powódkę, iż Operator Systemu Dystrybucyjnego z własnej woli i bez wiedzy i winy pozwanej zaprzestał dokonywania odczytów liczników. Faktury vat dołączone przez stronę powodową dokumentują czynności, które nie zostały dokonane albowiem dokumenty te nie odzwierciedlają rzeczywistego zdarzenia gospodarczego. Powódka nie wykazała okoliczności uzasadniających dochodzone żądanie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15.06.2012r. strony zawarły umowę kompleksową nr (...), na mocy której powódka zobowiązała się do świadczenia na rzecz pozwanej usługi kompleksowej polegającej na sprzedaży energii elektrycznej oraz zapewnieniu świadczenia przez Operatora Systemu Dystrybucyjnego usługi dystrybucji energii elektrycznej na (...) zaś pozwana zobowiązała się do terminowej zapłaty należności.

Zgodnie z §5 ust. 3 Ogólnych Warunków Umowy Kompleksowej Dostarczania Energii Elektrycznej (OWU) jeżeli, z przyczyn niezależnych od sprzedawcy, odczyt układu pomiarowo – rozliczeniowego nie nastąpi w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego, rozliczeniu podlega energia elektryczna dostarczona Odbiorcy do dnia najbliższego odczytu rozliczeniowego. Dopuszcza się możliwość rozliczenia za świadczoną usługę kompleksową dostarczania energii elektrycznej na podstawie wyszacowanego stanu wskazań układu pomiarowo – rozliczeniowego w oparciu o średniodobowe zużycie energii elektrycznej dla tego miejsca dostarczenia.

W myśl zaś §5 ust.13 OWU złożenie reklamacji nie zwalnia Odbiorcy od obowiązku terminowego regulowania należności za pobraną energię elektryczną, o ile strony nie uzgodnią inaczej.

okoliczność niesporna

a nadto

dowody: - umowa z dnia 15.06.2012r. – k. 34akt,

-wniosek o zawarcie umowy – k. 35 akt

- protokół zdawczo – odbiorczy – k. 36 akt

- Ogólne Warunki Umowy Kompleksowej Dostarczania

Energii Elektrycznej (OWU) – k. 131-134 akt

Z tytułu zużycia energii elektrycznej strona powodowa wystawiła faktury vat o nr:

- (...) z dnia 28.05.2014r. za okres od 28/04/2014 do 22/05/2014r.

na kwotę 1.689,88 zł, na poczet której zaliczono wpłaty pozwanej w wysokości 410,17 zł i 500 zł,

- (...) z dnia 26.06.2014r. za okres od 22/05/2014r. do 24/06/2014r. na

kwotę 1.037,25 zł,

- (...) z dnia 25.07.2014r. za okres od 24/06/2014r. do 23/07/2014r. na

kwotę 896,04 zł,

- (...) z dnia 28.08.2016r. za okres od 23/07/2014r. do 25/08/2014r. na

kwotę 1.126,15 zł.

Jedynie Faktura vat nr (...) z dnia 28.05.2014r. wystawiona została w oparciu rzeczywiste zużycie energii elektrycznej odczytane z licznika.

Pozostałe w/w faktury wystawione zostały w oparciu o szacunkowe zużycie energii elektrycznej z uwagi na niedokonanie rzeczywistych odczytów przez służby techniczne dostawcy wynikające z braku możliwości dostępu do licznika energii elektrycznej.

Strona powodowa wystawiła również noty odsetkowe nr:

- (...) z dnia 23.12.2013r. na kwotę 14,06 zł za opóźnienie w płatności faktur vat nie objętych niniejszym pozwem ,
- (...) z dnia 24.10.2014r. na kwotę 108,59 zł za opóźnienie w płatności wyżej wymienionych faktur vat wg stanu na dzień 30.09.2014r. oraz za opóźnienie w płatności 3 faktur vat nie objętych niniejszym pozwem.

dowody: - faktury vat – k. 45-48 akt

- noty odsetkowe – k. 44,49 akt

- karta odczytu licznika – k. 299 akt

- zeznania świadka R. Z. – k. 302v-304 akt

W piśmie z dnia 04.06.2014r. strona pozwana wskazała, iż wskazania licznika stanowiące podstawę wystawienia faktury vat nr (...) nie odzwierciedlają faktycznego zużycia energii elektrycznej, które było mniejsze aniżeli w poprzednim okresie rozliczeniowym i wniosła o zmianę zamontowanego w punkcie poboru licznika oraz weryfikację ostatniego wskazania z dnia 22.05.2014r. i wystawionej na tej podstawie faktury vat.

W odpowiedzi, w piśmie z dnia 09.06.2014r., strona powodowa poinformowała pozwaną, iż przedstawiciele dostawcy dokonają ponownego sprawdzenia i odczytu licznika a wszelkie działania związane z rozliczeniami będą mogły być kontynuowane po tym sprawdzeniu. Poinformowała również pozwaną o możliwości skierowania licznika do badania laboratoryjnego.

dowody: - pismo pozwanej z dnia 04.06.2014r. – k. 101 akt

- pismo powódki z dnia 09.06.2014r. – k. 129 akt

Pismem z dnia 14.08.2014r. pozwana wezwała stronę powodową do korekty faktury vat nr (...) z dnia 26.06.2014r. oraz anulowania faktury vat nr (...)RW z dnia 25.07.2014r. albowiem opierały się ona na szacowaniu odczytu a nie na rzeczywistych wskazaniach licznika.

Analogiczne żądania strona pozwana zawarła także w piśmie z dnia 18.08.2014r., w którym wniosła ponadto o dokonanie badania licznika oraz w licznych pismach wysyłanych w okresach późniejszych.

dowody: - pismo pozwanej z dnia 14.08.2014r. – k. 51-52 akt

- dalsze pisma pozwanej –k. 111-113, 171,177,208,210, 213,238, 244,274 akt

W piśmie z dnia 03.09.2014r. strona powodowa wskazała, iż wystawiła zlecenie OT na sprawdzenie stanu licznika.

W oparciu o wystawione zlecenia obsługi technicznej i upoważnienie do przeprowadzenia kontroli Pracownicy (...) próbowali skontaktować się ze stroną pozwaną telefonicznie w dniach 04.09.2014r., 13.10.2014r. i 17.10.2014r. oraz w dniu 17.10.2014r. przybywając na miejsce poboru energii w celu umożliwienia im dostępu do licznika energii elektrycznej zlokalizowanego wewnątrz budynku – zamku, jednak bezskutecznie.

dowód: - pismo powódki z dnia 03.09.2016r. – k. 56 akt

- zlecenie obsługi technicznej z dnia 03.09.2014r – k. 63

akt,

- zlecenie obsługi technicznej z dnia 16.10.2014r. – k. 65 akt

- upoważnienie do przeprowadzenia kontroli – k. 64 akt

- notatka służbowa – k. 66 akt,

- wydruk wiadomości e-mail – k. 301 akt

- zeznania świadka W. B. – k. 282v-283 akt

- zeznania świadka R. Z. – k. 302v-304 akt

W dniu 20.01.2015r. licznik energii elektrycznej zainstalowany w punkcie poboru pozwanej został zdemontowany wraz z odnotowaniem jego wskazań końcowych. W dniu 22.01.2015r. licznik wysłany został do ekspertyzy.

W dniu 28.01.2015r. w (...) Sp. z o.o. dokonano sprawdzenia laboratoryjnego, które potwierdziło poprawność działania licznika energii elektrycznej. W protokole sprawdzenia laboratoryjnego licznika wskazano jednocześnie, że nie ma możliwości sprawdzenia stanu rejestru licznika z ostatnich okresów rozliczeniowych na skutek braku komunikacji licznika z urządzeniem odczytującym przez optozłącze.

dowody: - zlecenie obsługi technicznej z dnia 24.12.2014r. – k.

169 akt

- protokół nr (...) ze sprawdzenia licznika – k.

127-128 akt

Nie ma podstaw do kwestionowania prawidłowości działania licznika zamontowanego w punkcie poboru strony pozwanej w miejscowości (...) w okresach rozliczeniowych objętych niniejszym postępowaniem.

Zastosowanie przez stronę powodową w rozliczeniach ze stroną pozwaną z tytułu sprzedaży i dystrybucji energii elektrycznej mnożnej x 20 jest działaniem w pełni uzasadnionym, ze względu na użycie półpośredniego układu pomiaru energii elektrycznej, którego wykorzystanie jest w pełni uzasadnione.

dowód: - opinia biegłego sądowego z zakresu elektroenergetyki

dr inż. M. S. – k. 372 akt,

- pisemna uzupełniająca opinia biegłego sądowego z

zakresu elektroenergetyki dr inż. M. S. – k.421-

423 akt,

- ustna uzupełniająca opinia biegłego sądowego z

zakresu elektroenergetyki dr inż. M. S. – k.478-

479 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa dochodziła w niniejszej sprawie należności z tytułu sprzedaży i dostawy energii elektrycznej stronie pozwanej w okresie od 28/04/2014r. do 25/08/2014r. stwierdzonej czterema fakturami vat dołączonymi do pozwu a nadto odsetek za opóźnienie w płatności tych faktur vat oraz za opóźnienie w płatności należności za wcześniejsze okresy.

Podstawę prawną żądania powódki stanowiły postanowienia §1 ust.3 umowy kompleksowej z dnia 15.06.2012r., nakładającej na stronę pozwaną obowiązek terminowej zapłaty należności związanych ze świadczeniem usługi kompleksowej a nadto art. 5 ustawy z dnia 10.04.1997r. Prawo energetyczne (t.j. Dz. U z 2006r., nr 89, poz. 625 z późn zm.).

Sąd przyjął, iż właśnie ta umowa łączyła strony albowiem fakt jej zawarcia był niesporny. W toku procesu przedłożona została wprawdzie kopia druku umowy z dnia 25.08.2014r. (k. 174-176 akt) jednak, po pierwsze nie dotyczyła ona okresu objętego żądaniem pozwu, a po wtóre nie zawierała podpisu strony pozwanej, która kwestionowała fakt jej zawarcia.

Poza sporem pozostawał w niniejszej sprawie fakt, iż strona pozwana korzystała w okresie objętym żądaniem pozwu z energii elektrycznej, nie dokonując za nią zapłaty (za wyjątkiem kwot zaliczonych przez stronę powodową na poczet faktury nr (...) – por. rozliczenie w nocie odsetkowej k. 49 akt).

Strona pozwana kwestionowała żądanie pozwu powołując się w pierwszej kolejności na nieprawidłowe działanie licznika energii elektrycznej wykazującego, w jej ocenie, zbyt duże zużycie tej energii. W toku postępowania zakwestionowała ponadto zasadność i prawidłowość stosowania przez stronę powodową w rozliczeniach ze stroną pozwaną mnożnej x 20 (k. 167 akt).

Za chybiony uznać należało argument pozwanej dotyczący nieuzasadnionego zastosowania przez stronę powodową mnożnej x 20 w rozliczeniach za energię elektryczną. W kwestii tej w sposób jednoznaczny wypowiedział się w swej pisemnej opinii biegły sądowy z zakresu elektroenergetyki dr inż. M. S. uznając, iż zastosowanie wskazanej mnożnej było działaniem w pełni uzasadnionym, ze względu na użycie półpośredniego układu pomiaru energii elektrycznej, którego wykorzystanie jest w pełni zasadne. Wywody swe biegły szczegółowo i w sposób przystępny dla osoby nie posiadającej wiedzy specjalnej przedstawił również w toku przesłuchania na rozprawie (k. 479 akt).

Sąd dał wiarę opinii biegłego sądowego z zakresu elektroenergetyki dr inż. M. S. w całej rozciągłości albowiem była ona jasna, logiczna i przekonująca, została sporządzona przez osobę posiadającą stosowne kwalifikacje zaś wynikające z niej wywody biegły w sposób należyty uzasadnił zarówno w opinii pisemnej jak i w toku przesłuchania na rozprawie.

Należy podkreślić, iż rozległa polemika strony pozwanej z treścią opinii zawiera w istocie pseudonaukowe argumenty wskazujące na niezrozumienie wywodów opinii wynikające z braku znajomości podstawowych zagadnień z zakresu fizyki, elektroenergetyki, mylenie pojęć (np. kategorii odbiorcy z kategorią grupy taryfowej) i stanowi nieudaną próbę zakwestionowania ustaleń osoby posiadającej stosowną wiedzę i kwalifikacje naukowe w opiniowanym zakresie.

Nie zasługiwał również na uwzględnienie zarzut strony pozwanej dotyczący nieprawidłowego działania licznika energii elektrycznej.

W pierwszej kolejności należy jednak wskazać, iż jedynie jedna z czterech faktur vat, na podstawie których strona powodowa dochodziła zapłaty (tj. faktura vat nr (...)), została wystawiona w oparciu o rzeczywiste wskazania licznika. Kwestionowanie przez stronę pozwaną poprawności działania licznika mogło mieć więc odniesienie jedynie do należności w wysokości 779,71 zł wynikającej z tej faktury.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe nie wykazało jednak aby licznik, w oparciu o który strona powodowa wystawiła w/w fakturę vat, wykazywał błąd pomiarowy, tj. wadliwie zliczał ilość zużytej energii elektrycznej.

Z opinii biegłego sądowego z zakresu elektroenergetyki dr inż. M. S. wynikało bowiem w sposób jednoznaczny, iż licznik energii elektrycznej działał prawidłowo w okresach objętych niniejszym postępowaniem.

Sąd z wyżej już wymienionych przyczyn dał wiarę opinii biegłego w całości. Ponadto Sąd miał na uwadze fakt, iż biegły w sposób bardzo szczegółowy i przekonujący zarówno w pisemnej opinii uzupełniającej jak i w opinii ustnej ustosunkował się do zarzutów strony pozwanej zawartych w obszernym piśmie procesowym z dnia 21 maja 2016r. (k. 386-400 akt).

W szczególności, w toku przesłuchania na rozprawie biegły w sposób logiczny wyjaśnił, dlaczego adnotacja zawarta w uzupełnieniu protokołu laboratoryjnego sprawdzenia licznika z dnia 10.02.2016r. o tym, iż licznik nie odpowiada przepisom określonym w Rozp. Min. Gosp. z dnia 07.01.2008r. nie miała wpływu na ocenę poprawności działania licznika w spornym okresie.

Biegły wyjaśnił również w sposób logiczny, iż awaria zegara licznika musiała nastąpić już po jego badaniu w dniu 28.01.2015r. a więc nie miała wpływu na prawidłowość działania licznika w okresie objętym żądaniem pozwu.

Odnosnie metodologii sporządzenia opinii biegłego, to należy wskazać, iż biegły wydał niniejszą opinię na podstawie dowodów zawartych w aktach sprawy i w tym zakresie oparł się również na dowodzie z dokumentu w postaci protokołu nr (...) ze sprawdzenia laboratoryjnego licznika (k127-128 akt) a nadto na uzupełnieniu tego protokołu z dnia 10.02.2016r. (k.327-329 akt). Rację ma przy tym pozwana twierdząc, iż wskazane protokoły są dokumentem prywatnym i nie mogą być uznane za opinię biegłego, co jednak nie oznacza, iż są one pozbawione mocy dowodowej. Dokumenty te podlegają ocenie Sądu z punktu widzenia ich wiarygodności i rzetelności jak każdy inny dokument prywatny zaliczony w poczet materiału dowodowego. W ocenie Sądu, wiarygodność tychże dokumentów a także rzetelność badań, które one dokumentowały nie budziła zaś wątpliwości. Przeciwności tych dokumentów nie może bowiem przemawiać jedynie sam fakt, iż zostały one wykonane przez laboratorium należące do spółki powiązanej kapitałowo z powódką. Pozwana nie zgłosiła zaś żadnych merytorycznych zarzutów, które podważałyby kompetencje osób wykonujących badania stwierdzone w tym protokole bądź też rzetelność zawartych w nim stwierdzeń. Ocenę tą dodatkowo wspiera fakt, iż w swym przesłuchaniu na rozprawie biegły sądowy dr inż. M. S. wskazał, iż laboratoria wykonujące badania tego typu posiadają akredytacje a nadto w toku swej pracy nie spotykał nigdy się z sytuacją aby protokół badania licznika był nierzetelny i niewiarygodny.

Należy przy tym podkreślić, iż strona pozwana błędnie twierdzi, że adnotacja w Protokole laboratoryjnego sprawdzenia licznika z dnia 28.01.2015r. o braku możliwości sprawdzenia stanu rejestrów licznika z ostatnich okresów rozliczeniowych, wskazuje na to, iż nie jest możliwe sprawdzenie prawidłowości działania licznika w okresie poprzedzającym dzień jego badania. Nowoczesne liczniki energii elektrycznej są bowiem wysoce złożonymi urządzeniami elektronicznymi wyposażonymi w skomplikowane oprogramowanie, które oprócz swej podstawowej funkcjonalności jaką jest pomiar zużycia energii elektrycznej, posiadają szereg dodatkowych funkcji pozwalających na rejestrację wielu rodzajów danych w pamięci urządzenia, jak np. dane diagnostyczne i statystyczne dot. pracy licznika. Dane te wykorzystywane są dla celów związanych z analizą serwisową oraz doskonaleniem i rozwojem konstrukcji liczników. Rodzaje danych, sposób zapisu tych danych i możliwość ich późniejszego odczytu pozostają jednak kwestią odrębną od zagadnienia prawidłowości działania licznika jako urządzenia pomiarowego. Sprawdzeniu zaś tej kwestii, tj. prawidłowego zliczania ilości zużytej energii miało służyć laboratoryjne sprawdzenie licznika dokonane przez stronę powodową. Dla porównania można wskazać, iż liczniki energii elektrycznej poprzedniej generacji, tj. liczniki analogowe, nie posiadały w ogóle możliwości zapisu danych o których wyżej mowa, co przecież nie miało wpływu na prawidłowość ich działania jako urządzenia pomiarowego.

Na marginesie wskazać jedynie należy, iż wiarygodność stanowiska strony pozwanej o nieprawidłowym działaniu licznika polegającym na zbyt dużym wskazaniu zużycia energii elektrycznej podważa fakt, iż pozwana pomimo wymiany licznika na nowy, kwestionuje nadal wskazania nowego licznika jako zawyżone.

Reasumując Sąd uznał, iż licznik energii elektrycznej w oparciu o wskazania którego dokonano rozliczenia ilości zużytej energii elektrycznej w fakturze vat nr (...) działał prawidłowo.

Faktury vat nr: (...) z dnia 26.06.2014r., (...) z dnia 25.07.2014r. i (...) z dnia 28.08.2016r. wystawione zostały zaś w oparciu o szacunkowe zużycie energii elektrycznej z uwagi na niedokonanie rzeczywistych odczytów przez służby techniczne dostawcy. Uprawnienie strony powodowej do wystawienia faktur szacunkowych wynika wprost z treści §5 ust. 3 Ogólnych Warunków Umowy Kompleksowej Dostarczania Energii Elektrycznej (OWU) - stanowiących integralną część zawartej przez strony umowy kompleksowej. Dopuszczają one możliwość rozliczenia na podstawie wyszacowanego stanu wskazań układu pomiarowo – rozliczeniowego w oparciu o średniodobowe zużycie energii elektrycznej, wówczas gdy, z przyczyn niezależnych od sprzedawcy, odczyt układu pomiarowo – rozliczeniowego nie nastąpi w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego. Z zeznań świadków W. B. i R. Z. wynikało zaś ponad wszelką wątpliwość, iż pracownicy strony powodowej mieli trudności z dostępem do licznika energii elektrycznej, gdyż nie mogli nawiązać kontaktu z przedstawicielem strony pozwanej. Licznik zlokalizowany był zaś wewnątrz zamku i bez współdziałania przedstawiciela strony pozwanej, nie mógł zostać odczytany. Sąd dał wiarę zeznaniom wskazanych świadków albowiem były one logiczne i wzajemnie ze sobą korespondowały, zaś ich treść została dodatkowo wsparta treścią dokumentów, tj. zlecenia obsługi technicznej z dnia 03.09.2014r., zlecenia obsługi technicznej z dnia 16.10.2014r., notatki służbowej (k. 66 akt), i wydruk wiadomości e-mail (k. 301 akt), zawierających adnotacje o braku możliwości kontaktu z pozwaną. Z tych też powodów sąd odmówił wiary zeznaniom świadka K. K. o braku podejmowania przez pracowników powódki prób kontaktu ze stroną pozwaną w celu sprawdzenia stanu licznika.

Należy przy tym podkreślić, iż nawet ewentualne „przeszacowanie” zużycia energii elektrycznej w w/w fakturach w żaden sposób nie narusza praw strony pozwanej. Niespornym było bowiem, iż licznik energii ostatecznie został zdjęty w dniu 20.01.2015r., zaś jego wskazania końcowe zostały odnotowane w zleceniu obsługi technicznej z dnia 24.12.2014r. Strona powodowa powinna więc dokonać ostatecznego rozliczenia zużycia energii elektrycznej w oparciu o końcowe wskazania tego licznika i ewentualna rozbieżność pomiędzy energią wyszacowaną a faktycznie zużyta w tym rozliczeniu powinna być uwzględniona.

Mając powyższe względy na uwadze Sąd uznał, iż strona powodowa w sposób prawidłowy wyliczyła należności z tytułu sprzedaży i dostawy energii elektrycznej wynikające z faktur vat nr: (...) z dnia 28.05.2014r., (...) z dnia 26.06.2014r. , (...) z dnia 25.07.2014r. , (...) z dnia 28.08.2016r. Zostały one bowiem sporządzone w sposób zgodny z treścią zawartej przez strony umowy oraz a nadto w oparciu o niekwestionowane przez stronę pozwaną stawki taryfy dla energii

elektrycznej. Dlatego też Sąd uwzględnił należności wynikające z tychże faktur w rozmiarze dochodzonym przez powódkę, tj. na łączną kwotę 3.961,80 zł.

Za zasadne uznać również należało żądanie strony powodowej w zakresie zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie wynikające z not odsetkowych nr (...) z dnia 23.12.2013r. na kwotę 14,06 zł oraz nr (...) z dnia 24.10.2014r. na kwotę 108,59 zł.

Żądanie to znajdowało bowiem swą podstawę prawną w treści art. 481§1 i 2 kc.

Pierwsza ze wskazanych not oraz częściowo druga zawierała przy tym skapitalizowane odsetki od za opóźnienie w zapłacie należności wynikających z faktur vat nie objętych niniejszym pozwem. Strona pozwana nie kwestionowała zaś, ani faktu dokonania zapłaty z opóźnieniem za faktury wymienione w tej nocie, ani też wysokości wyliczonych odsetek.

Druga z w/w not obejmowała ponadto skapitalizowane odsetki od za opóźnienie w zapłacie należności wynikających z faktur vat objętych niniejszym pozwem za okres do dnia 30.09.2014r. Uwzględnienie w całości roszczenia powódki z tytułu zapłaty należności wynikających z tychże faktur implikowało również uwzględnienie skapitalizowanego roszczenia odsetkowego w tym zakresie. Należy bowiem podkreślić, jak już wyżej wskazano, iż zgodnie z §5 ust.13 OWU złożenie reklamacji przez stronę pozwaną nie zwalniało jej od obowiązku terminowego regulowania należności za pobraną energię elektryczną.

Kierując się analogicznymi względami i podstawą prawną, Sąd uwzględnił również żądanie zasądzenia dalszych odsetek ustawowych od sumy należności wynikających z faktur vat objętych pozwem, tj. od kwoty 3.961,80 zł za okres od dnia 01.10.2014r. do dnia zapłaty, a więc za okres nie objęty notą odsetkową nr (...).

Dlatego też orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Zeznania świadka J. U. (k. 156 v) nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy albowiem nie wynikało z nich czy świadek zajmujący się dozorem zamku był w nim obecny w dniach, w których planowane były odczyty licznika.

Sąd oddalił przy tym wnioski dowodowe strony powodowej zgłoszone w piśmie procesowym z dnia 27.10.2015r. o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków M. N. i A. S. albowiem w świetle art. 207§6 kpc były one spóźnione.

Sąd oddalił również wnioski dowodowe strony pozwanej zawarte w pismach procesowych z dnia: 16.10.2015r. (k.295akt), 21.05.2016r. (k.387-400 akt), 26.08.2016r. (k.443-449 akt), które obejmowały w przeważającej części zobowiązanie strony powodowej do złożenia określonych dokumentów, które w ocenie Sądu były całkowicie zbędne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. W szczególności biegły w swym przesłuchaniu jasno wskazał, iż przedłożenie przez stronę powodową płyty CD stanowiącej załącznik do Protokołu laboratoryjnego Sprawdzenia licznika nie mogło mieć wpływu na zmianę konkluzji jego opinii.

Na rozprawie w dniu 13 grudnia 2016r. Sąd nie dopuścił do wzięcia udziału w sprawie w charakterze pełnomocnika pozwanej K. K.. Z treści przedłożonego przez nią pełnomocnictwa a nadto z jej oświadczenia wynikało, iż jest ona członkiem pozwanego stowarzyszenia. Nie należy ona zatem do kręgu osób, które zgodnie z art. 87 §1 i 2 kpc mogą pełnić funkcję pełnomocnika procesowego. K. K. nie powoływała się również na to, aby spełniała przesłanki warunkujące możliwość ustanowienia jej pełnomocnikiem procesowym, wynikające z tego przepisu, wskazując jako wyłączną podstawę swego umocowania fakt członkostwa w spornym stowarzyszeniu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98§1 i 3 kpc. Na koszty poniesione przez stronę powodową składały się : opłata od pozwu w wysokości 100 zł, zaliczka na biegłego w wysokości 1.000 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika strony powodowej w wysokości 600 zł ustalone na podstawie §6 ust.3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa

kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.02.163.1349 ze zm.) (punkt II wyroku).

O brakujących kosztach sądowych, na które składało się wynagrodzenia biegłego w łącznej kwocie 1.025,15 zł (tj. w części nie pokrytej przez zaliczkę strony powodowej : 1.218,73 zł + 286,80 zł + 519,62 zł – 1.000 zł) orzeczono w stosunku do strony pozwanej na podstawie na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, poz. 1398 ze zm.) (punkt III wyroku).